

2. אדם בעקבות גורלו (ארצות-הבריה)

1. "Z" (צרפת)

טוב תש"ל * הסרט הטוב

אמיצים, השמים נפשם בכפם, ומוכנים להסתכן בערב בקולנוע, אולי משום שהם באימת אהבים את האמנות השביעית, אולי מפני שרמת התיאטרון בארץ היא כזאת שאנשים מעדיפים ללכת לקולנוע, אולי מן שום שהישראלי המצוי הוא בכל זאת יצור חברתי המעדיף לבלות בצחצח, ואולי משום שהטליוויזיה אינה עדיין המענה לחלומותיו בכל אופן, עובדה היא שכאשר סרט נותן תמורה מלאה לצופה, הוא עדיין זוכה בהצלחה מסחרית, וזו אינה פחותה מאשר בשנים עברו. סרטים כמו שדה התעופה או נוסע עובר בגשם יכולים להיות הוכחה חיה לכך, ועצם העובדה שאפילו אכזבה כמו טופאז יכולה לגרוף כסף, מוכיחה שהקהל הישראלי צמא בכל זאת לבידור על מסך הכסף.

*** נרקבים במחסנים
היבול השנה, לא היה מן המשוך
 בהים ביותר. מפיצים שחששו מן ה-

שחקנית השנה
ליב אוקמן
 "הבושה"

שחקן השנה
אליוט גולד
 "המתנגרים"

אם יש תכונה אחת, המאפיינת יור תר מכל את שנת תש"ל בעיני אנשי ענף הקולנוע בארץ, הרי זה "משבר הטליוויזיה". מספר הצופים ירד תלולות, אולי מות נסגרו בפרברים, שביתות הוכרו לבקרים בתקחה להודות מיסים על הכרטיסים, זעקות שבר נשמעו מכל הצדדים על מכירות אפסיות של כרטיסים בימי ד' (יום הסרט בטליוויזיה), הצגה ראשונה חלשה ויום שלישי ריק (משימה בלתי אפשרית). בקיצור, נראה שהמצב בכי רע.
 מצד שני, קשה להגזיר הליכה לקולנוע בארץ כהנאה צרופה או, כחזיה תרבותית. וזאת משום שאפילו אם הסרט גופו נסבל, מלווה הצגתו בזעקות גיוגל רמות, שבירת בקבוקים, תיגרה אחת או שתיים, ובמקרה ביותר טוב, סתם גומי לעיסה או איזו טיפופת אחרת המונחים על המושב ועוזרים להתמיץ את מצביהרוח של הצופה. ואם ה' מדובר בסרט המתאים לנוער ולילדים, הרי התוצאות מרהיקות לכת עוד יותר. אבל כנראה שיש בכל זאת הרבה אנשים

הסרט הרע תש"ל * הסרט

2. מכתב לקרמליון (ארצות-הבריה)

1. האחיות (צרפת)